

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2821/2559

นายสมชาย สายพินิจโทก นายสุธี ดุลยภิญโญ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 175, ป.อ. มาตรา 177, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.อ. มาตรา 23

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยที่ 2 เบิกความสองครั้งในคดีเดียวกันคือวันที่ 26 มิถุนายน 2553 และวันที่ 1 ธันวาคม 2555 แม้จะเป็นการเบิกความคนละคราวต่างเวลากันก็ตาม แต่ก็เป็นการนำสาระสำคัญของข้อความในเรื่องเดียวกัน มูลเหตุเดียวกันมากล่าวอีกครั้งโดยมีเจตนาให้โจทก์ต้องโทษในคดีเดียวกันเท่านั้น จึงเป็นการกระทำโดยมีเจตนาเดียวกันอันเป็นการกระทำความผิด

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 175 และ 177 ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า คดีมีมูลเฉพาะจำเลยที่ 2 ประทับฟ้องเฉพาะจำเลยที่ 2 นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยที่ 2 ให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 2 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 177 วรรคสอง จำคุก 6 เดือน และปรับ 10,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 1 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับ ให้บังคับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 และ 30 โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำคุก 2 เดือน ไม่ลงโทษปรับและไม่รอการลงโทษจำคุก แต่เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขังจำเลยที่ 2 มีกำหนด 2 เดือน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 23 นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์และจำเลยที่ 2 ฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ข้อแรกว่า การกระทำของจำเลยที่ 2 เป็นความผิดสองกรรมหรือไม่ เห็นว่า แม้โจทก์บรรยายฟ้องในความผิดฐานเบิกความเท็จของจำเลยที่ 2 ตามฟ้องข้อ 4 รวมกันมาในข้อเดียวกันโดยบรรยายฟ้องในข้อดังกล่าวว่า เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2553 และวันที่ 1 ธันวาคม 2554 เวลากลางวัน จำเลยทั้งสองร่วมกันกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน... ซึ่งเป็นการบรรยายฟ้องที่ระบุแล้วว่าการกระทำความผิดฐานเบิกความเท็จของจำเลยที่ 2 เป็นการกระทำหลายกรรมต่างกัน ฟ้องของโจทก์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าโจทก์ประสงค์ให้ลงโทษจำเลยที่ 2 ทุกกรรมเป็นกระทำความผิดไปตามที่โจทก์บรรยายฟ้องก็ตาม แต่การที่จำเลยที่ 2 เบิกความสองครั้งในคดีเดียวกันคือวันที่ 26 มิถุนายน 2553 และวันที่ 1 ธันวาคม 2555 แม้จะเป็นการเบิกความคนละคราวต่างเวลากันก็ตาม แต่ก็เป็นการนำสาระสำคัญของข้อความในเรื่องเดียวกัน มูลเหตุเดียวกันมากล่าวอีกครั้งโดยมีเจตนาให้โจทก์ต้องโทษในคดีเดียวกันเท่านั้น จึงเป็นการกระทำโดยมีเจตนาเดียวกันอันเป็นการกระทำความผิด ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยมานั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วยในผล ฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ข้อต่อไปว่า มีเหตุลงโทษจำเลยที่ 2 ในสถานหนักโดยไม่เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขังแทนหรือไม่ และฎีกาของจำเลยที่ 2 ที่ว่ามีเหตุที่จะรอการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยที่ 2 หรือไม่ เห็นว่า ความผิดฐานเบิกความเท็จกฎหมายมิ

เพียงแต่จะคุ้มครองสิทธิของคู่ความในคดี แต่ยังไม่คุ้มครองกระบวนการพิจารณาคดีของศาลอีกด้วย เพื่อให้ศาลสามารถวินิจฉัยคดีได้อย่างถูกต้องเที่ยงธรรม การกระทำความผิดของจำเลยที่ 2 มิได้ เพียงอาจทำให้โจทก์ต้องได้รับโทษทางอาญา แต่ยังทำให้การรับฟังข้อเท็จจริงในคดีของศาลผิดไป จากความจริงด้วย พฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดของจำเลยที่ 2 เป็นเรื่องร้ายแรง แม้จำเลยที่ 2 ไม่เคยต้องโทษจำคุกมาก่อน ก็ยังไม่มีเหตุเพียงพอที่จะรับฟังเพื่อรอลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยที่ 2 ทั้งไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนโทษจำคุกจำเลยที่ 2 เป็นโทษกักขังแทนด้วย แต่ที่โจทก์ขอให้ลงโทษ จำเลยที่ 2 กระทั่ง 4 ปี และปรับ 20,000 บาท นั้นหนักเกินไป ศาลฎีกาเห็นสมควรกำหนดให้ เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดของจำเลยที่ 2 และเมื่อลงโทษจำคุกจำเลยที่ 2 แล้ว ก็ไม่สมควรลงโทษปรับจำเลยที่ 2 อีก ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้นบางส่วน แต่ฎีกาของจำเลยที่ 2 ฟังไม่ขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 6 เดือน ไม่เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขัง นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษา ศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

สุรางคณา กมลละคร · ปิยกุล บุญเพิ่ม · ไพโรจน์ นวนนุช

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2821/2559>